

วิเคราะห์การใช้คำยืมภาษาอังกฤษในเพลงลูกทุ่งอีสาน :

กรณีศึกษาผลงานเพลงของสาวมาด เมกะแดนซ์

An Analysis of English Loan Words in Thai E-sarn Folksongs :

A Case Study of Saomat Megadance

กิ่งกาญจน์ สร้อยจันดา¹

บทคัดย่อ

การศึกษาวัตถุประสงค์ของวิจัย มีดังนี้ 1) เพื่อวิเคราะห์คำและจำแนกประเภทคำยืมภาษาอังกฤษที่พบในบทเพลงของสาวมาด เมกะแดนซ์ และ 2) เพื่อศึกษาลักษณะของคำยืมภาษาอังกฤษที่พบในบทเพลงของสาวมาด เมกะแดนซ์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผลงานเพลง 35 เพลงจากอัลบั้ม 7 อัลบั้ม ระหว่างปี พ.ศ. 2549-2555 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยแต่ละอัลบั้มเพลงจะสุ่มเพลงจำนวน 5 เพลงของสาวมาด เมกะแดนซ์มาวิเคราะห์ เครื่องมือที่ใช้ คือ พจนานุกรมไทย และพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย โดยการวิเคราะห์คำยืมภาษาอังกฤษที่ปรากฏในพจนานุกรม ผลการวิจัยพบว่า จำนวนคำที่พบในบทเพลงทั้งหมด 35 เพลง คือ 3,887 คำ เป็นคำยืมภาษาอังกฤษจำนวน 211 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.43 โดยพบว่า จำนวนคำยืมภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ อัลบั้มชุดที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 7.76 รองลงมาคือ อัลบั้มชุดที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 7.37 และอัลบั้มชุดที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 6.35 ตามลำดับ การวิเคราะห์ประเภทของคำยืมภาษาอังกฤษ พบว่า จำนวนค่านามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.19 รองลงมาคือคำกริยา คิดเป็นร้อยละ 24.17 คำกริยาวิเศษณ์และคำคุณศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 4.74 ตามลำดับ ลักษณะของคำยืมภาษาอังกฤษที่ใช้ในบทเพลง พบว่า มี 2 ลักษณะ คือ การทับศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 87.68 และเปลี่ยนแปลงโดยการตัดพยางค์ คิดเป็นร้อยละ 12.32

คำสำคัญ : คำยืมภาษาอังกฤษ คำยืมในเพลงไทย เพลงลูกทุ่งอีสาน

Abstract

The purposes of this study were: 1. to analyze English loan words appeared in E-sarn folksong of Saomat Megadance 2. to identify the English loan words found in the songs of Saomat Megadance.

The sample of the study comprised 35 target songs purposively selected from 7 albums, produced between year 2006 to 2012. Five songs of each album were chosen for the analysis. Thai Dictionary and English-Thai Dictionary were used in the study, to analyze English loan words appeared in the dictionary. The study found 3,887 words in the 35 target songs, and 211 English loan words were found in those songs which was 5.43 percent of the total words. Most of English loan words were found as much as 7.76 percent in the third

¹ นักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

album, 7.37 percent in the fifth album, and 6.35 percent in the sixth album. In the light of the part of speech of the loan words, most of them were nouns (60.19 percent), the second was verbs (24.17 percent) and the last were modifiers, adjectives and adverbs (4.74 percent). English words found in the songs were used directly in the full form (87.68 percent) and used by reducing the syllables (12.32 percent).

Keywords : English loan word, Loan word in Thai song, E-sarn Folk songs

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในตระกูลอินโด-ยูโรเปียน มีรูปลักษณะภาษาเป็นภาษามิ่วกัตติปัจจุัย เช่นเดียวกับภาษาบาลี-สันสกฤต มีระบบเสียงต่างกับภาษาไทยบ้าง ภาษาอังกฤษมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้การนำคำมาใช้ง่ายขึ้น ภาษาอังกฤษจึงได้รับความนิยมใช้เป็นภาษาเพื่อการสื่อสารมากที่สุด มีประเทศต่างๆ ยอมรับภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการมากมาย ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นภาษาสากลของชาวโลก จนภาษาอังกฤษเข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตของคนไทยมากขึ้น ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทต่อภาษาไทยมาก คนไทยบางคนนิยมพูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษกันอย่างแพร่หลาย วัฒนธรรมชาวตะวันตกเข้ามาปะปนในชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น ค่านิยมของสังคมเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ภาษาไทยก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย มีการยืมคำภาษาอังกฤษมาใช้โดยการทับศัพท์ ทับศัพท์เสียงเปลี่ยนไป ใช้คำไทยแปล ใช้คำอังกฤษซ้อนหรือประสมกับคำไทย และเปลี่ยนความหมาย (ทองสุก เกตุโรจน์, 2551)

คำยืมในภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นคำยืมมาจากภาษาอังกฤษซึ่งมีการรับมาใช้มากขึ้น เนื่องจากการติดต่อค้าขาย เผยแพร่ศาสนาไปตามประเทศต่างๆ เพราะมีการค้าขายกับชาวต่างชาตินับตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงปัจจุบัน (สมศักดิ์ ทองช่วย, มปป) ต้องมีชื่อสินค้าประเภทต่างๆ ที่ใช้เรียกเป็นคำเฉพาะ แต่สำหรับสินค้า

บางประเภทจำเป็นต้องคิดคำศัพท์ใหม่ๆ ขึ้นมา เพื่อให้เข้าใจในการสื่อสารและปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้มีสินค้าที่มาจากต่างประเทศเปลี่ยนกันนั้นได้รับอิทธิพลทางภาษาที่ชัดเจน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนและการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมเกิดขึ้น ลักษณะของคำยืมเป็นการยืมคำมาใช้ปะปนในภาษานั้นๆ โดยรูปแบบการยืมเป็นการนำคำทับศัพท์มาใช้ โดยการนำคำเหล่านั้นมาใช้ซึ่งเป็นคำที่ใช้อย่างตรงตามตัวอักษรและปรับระบบเสียงให้เหมาะสมกับภาษาไทย จุดประสงค์ที่มีการนำคำทับศัพท์มาใช้เพื่อการสื่อสาร การสื่อสารเป็นการส่งสารออกไปเพื่อความเข้าใจของฝ่ายหนึ่งไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง สำหรับในประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน ได้รับอิทธิพลจากการรับเอาวัฒนธรรมทางด้านภาษานี้เข้ามาใช้ปะปนในภาษาไทยเพิ่มขึ้น ในชีวิตประจำวันมีการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และจะพบคำยืมภาษาอังกฤษที่เป็นคำทับศัพท์อยู่ในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร การตั้งชื่อ การโฆษณา สินค้า สถานที่รวมทั้งอิทธิพลทางด้านการใช้ภาษาที่มีการเปลี่ยนแปลงที่ใช้ขับร้องในบทเพลงลูกทุ่ง

คำว่า “เพลงลูกทุ่ง” เป็นคำที่ปรากฏในวงการเพลงไทยประมาณ ปี พ.ศ. 2487 แต่ยังไม่มีการเรียกกันอย่างเป็นทางการว่าเป็นเพลงลูกทุ่ง นักร้องลูกทุ่งในยุคแรกๆ จึงเรียกกันว่า ร้องเพลงตามแนวใครอย่างเช่น แนวสมยศ ทัศนพันธ์ แนวคำรณ สัมปถุณณานนท์ ซึ่งจะ

ร้องเป็นเพลงชีวิตหรือเพลงโท่ จึงถือว่ามีร้องเหล่านี้ เป็นนักร้องเพลงชีวิต ต่อมาในปี พ.ศ. 2498 มีการใช้คำว่าเพลงร่ำวง และเพลงตลาดตามลำดับ ส่วนคำว่า “เพลงลูกทุ่ง” เพิ่งจะมีการใช้รุ่นชาย เมืองสิงห์ ซึ่งผู้บัญญัติคำว่า “เพลงลูกทุ่ง” คือ จำนง รังสิกุล โดยมีการจัดรายการออกเผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 4 โดยใช้ชื่อรายการว่า “เพลงลูกทุ่ง” นับแต่นั้นมา (กวีรัตน์ คุณาภัทร, 2532)

เพลงลูกทุ่งอีสานที่มีการนำภาษาอังกฤษมาใช้ปะปนในเนื้อหาของบทเพลงนั้นมีการออกเสียงแบบสำเนียงอีสาน เช่น ผลงานเพลงของสาวมาด เมกะแดนซ์ แสดงให้เห็นบทบาทภาษาอังกฤษ ทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญ การที่เพลงลูกทุ่งอีสานนำภาษาอังกฤษมาใช้ในเนื้อหาของบทเพลงได้รับอิทธิพลจากเทคโนโลยีและประเทศแถบตะวันตกโดยตรง การรับเอาวัฒนธรรมด้านภาษามาปรับใช้ในภาษาอีสาน ทำให้ภาษาอีสานมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น การผสมผสานระหว่างภาษาอีสานและภาษาอังกฤษอย่างหลากหลาย ยังสะท้อนถึงวิถีชีวิตของชาวอีสานที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเพลงที่สาวมาด เมกะแดนซ์ เป็นผู้ขับร้อง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์คำและจำแนกประเภทของคำยืมภาษาอังกฤษที่พบในบทเพลง
2. เพื่อศึกษาลักษณะของคำยืมภาษาอังกฤษที่พบในบทเพลง

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ผลงานเพลง 5 เพลงในแต่ละอัลบั้มโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ที่ขับร้องโดย สาวมาด

เมกะแดนซ์ ปี พ.ศ. 2549-2555 เพลงที่นำมาวิเคราะห์ในครั้งนี้มีจำนวนทั้งหมด 35 เพลง อัลบั้ม 7 อัลบั้ม ได้แก่ อัลบั้มชุดที่ 1 คุณอีปิก, อัลบั้มชุดที่ 2 ศรีทนต์, อัลบั้มชุดที่ 3 สาวลาดพร้าว, อัลบั้มชุดที่ 4 ดาวมหาลัย, อัลบั้มชุดที่ 5 เดอะสตาร์ของแม่, อัลบั้มชุดที่ 6 เลดี้ปลาร้า และ อัลบั้มชุดที่ 7 ไฮโซเซาะกราว

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 2 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 3 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมไทย (มานิต มานิตเจริญ, 2543), พจนานุกรมไทย (บริษัท ซีอีดียูเคชั่น จำกัด (มหาชน), 2553) และพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ของสำนักพิมพ์ของบริษัท ซีอีดียูเคชั่น จำกัด (มหาชน) พ.ศ. 2545

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำคำยืมที่พบในบทเพลงมาแยกลักษณะของคำยืมภาษาอังกฤษตามหลักเกณฑ์ของบรรจบ พันธุเมธา (2530)
2. หน้าที่ของคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษแยกเป็นคำนาม (Noun), คำสรรพนาม (Pronoun), คำกริยา (Verb), คำกริยาวิเศษณ์ (Adverb), คำคุณศัพท์ (Adjective), คำบุพบท (Preposition), คำสันธาน (Conjunction) และคำอุทาน (Interjection)

3. จัดทำเป็นตารางแจกแจงความถี่ของคำยืมแต่ละประเภท

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแยกตามขั้นตอนดังนี้

1. แยกลักษณะของคำยืมภาษาอังกฤษตามหลักเกณฑ์ของบรรจบ พันธุเมธา (2530)

2. แยกประเภทของคำยืมภาษาอังกฤษที่ปรากฏในลักษณะของคำทับศัพท์ที่ได้จากการวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูล โดยคำที่ปรากฏจะให้ความหมายตามพจนานุกรม ได้แก่ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542, พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 2 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 3 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมไทย (มานิต มานิตเจริญ พ.ศ. 2543), พจนานุกรมไทย (บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน) พ.ศ. 2553)

3. แยกประเภทของคำยืมคำทับศัพท์ที่ไม่ปรากฏในพจนานุกรมที่กล่าวมานั้นจะให้ความหมายตามพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ของสำนักพิมพ์ของบริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน) พ.ศ. 2545

4. สรุปคำยืมตามลักษณะของคำทับศัพท์ เพื่อเปรียบเทียบว่าคำยืมภาษาอังกฤษที่ปรากฏในบทเพลงส่วนมากมีลักษณะใด

5. แยกประเภทของคำยืมตามหน้าที่ที่ปรากฏในเพลง แบ่งออกเป็น 8 ประเภท ได้แก่ คำนาม (Noun), คำสรรพนาม (Pronoun), คำกริยา (Verb), คำกริยาวิเศษณ์ (Adverb), คำคุณศัพท์ (Adjective), คำบุพบท (Preposition), คำสันธาน (Conjunction) และคำอุทาน (Interjection)

6. หาค่าเฉลี่ยประเภทคำยืมภาษาอังกฤษที่แยกตามหน้าที่ของคำ

ผลการวิจัย

คำยืมภาษาอังกฤษที่พบในผลงานเพลง 35 เพลง จากอัลบั้มเพลง 7 อัลบั้ม พบว่า มีจำนวนคำทั้งหมด 3,887 คำ เป็นคำยืมภาษาอังกฤษ 211 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.43 โดยพบว่า ชุดที่ 3 สาวลาดพร้าว มีจำนวนคำยืมภาษาอังกฤษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.76

รองลงมาคือชุดที่ 5 เดอะสตาร์ของแม่ คิดเป็นร้อยละ 7.37 และชุดที่ 6 เลดี้ปลาร้า คิดเป็นร้อยละ 6.35 ตามลำดับ ประเภทของคำยืมภาษาอังกฤษที่แสดงตามหน้าที่ของคำ พบว่า คำนามมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.17 รองลงมาคือคำกริยา คิดเป็นร้อยละ 24.17 คำคุณศัพท์และ คำกริยาวิเศษณ์ คิดเป็นร้อยละ 4.74 ตามลำดับ ลักษณะของคำยืมภาษาอังกฤษ แบ่งออกได้ 2 ลักษณะ คือ คำทับศัพท์ และเปลี่ยนเสียงโดยการตัดพยางค์ พบว่า เป็นคำยืมภาษาอังกฤษในลักษณะของการทับศัพท์มากที่สุด คือ จำนวน 185 คำ คิดเป็นร้อยละ 87.68 และเปลี่ยนเสียงโดยการตัดพยางค์ จำนวน 25 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.32

อภิปรายผล

วิเคราะห์การใช้คำยืมภาษาอังกฤษในเพลง ลูกทุ่งอีสาน : กรณีศึกษาผลงานเพลงสาวมาด เมกะแดนซ์ พบว่า มีจำนวนคำยืมภาษาอังกฤษทั้งหมด 211 คำ โดยประเภทของคำที่พบส่วนใหญ่เป็นคำนาม เช่น คำว่า sexy, man, fan, dance, perfect, inter, etc. ดังที่ (วิจิตรา แสงพลสิทธิ์, 2524) กล่าวถึง ลักษณะภาษาอังกฤษว่าเป็นภาษาที่มีรูปลักษณะมีวิภัติปัจจัยอยู่ในตระกูลภาษาอินเดียน-ยุโรป เพราะฉะนั้นรูปลักษณะภาษาจึงควรจะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับภาษาบาลี-สันสกฤต แต่ปรากฏว่าภาษาอังกฤษมีลักษณะหลายประการที่ไม่เหมือนภาษาทั้งสองดังกล่าว แต่กลับมีลักษณะอีกหลายประการที่มาเหมือนกับภาษาไทยอันเป็นภาษาคำโดด เช่น คำภาษาอังกฤษที่มีทั้งคำพยางค์เดียว และหลายพยางค์ เช่น Moon, Boy etc. คำยืมภาษาอังกฤษที่เรามาใช้ในภาษาไทย ส่วนมากเป็นคำนามที่เป็นชื่อของวัตถุสิ่งของ ซึ่งเป็นเครื่องใช้ และเครื่องบำบัด และเป็นคำนามที่เกี่ยวกับชื่อในหมวด

วิชาการต่างๆ ซึ่งลักษณะของคำนำมาใช้ในบทเพลง เพื่อการสื่อสารที่เข้าใจง่ายขึ้น

การแบ่งคำยืมภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ลักษณะคือ การทับศัพท์ โดยการถ่ายเสียงเป็นตัวอักษร และการออกเสียงที่ไม่เหมือนเจ้าของภาษา ส่วนใหญ่การถ่ายคำจะทำตรงตามตัวอักษรแล้วออกเสียงตามอักขรวิธีไทย สำหรับการวิเคราะห์คำในบทเพลงจะออกเสียงและทำนองของภาคอีสาน ซึ่งเพลงดนตรีลูกทุ่งตามแนวภาคอีสานมีการใช้เครื่องดนตรีพื้นบ้าน เช่น แคน พิณ ใช้ทำนองเพลงพื้นบ้าน ใช้คำร้องตามภาษาถิ่น (เพิ่มเครื่องดนตรีคุ่มจังหวะ) การใช้เครื่องดนตรีพื้นบ้านผสมกับเครื่องดนตรีสากล ใช้คำร้องทั้งภาษาถิ่นและภาษาไทย ภาคกลางผสมกัน และใช้เครื่องดนตรีสากล แต่งทำนองใหม่ตามแนวภาคอีสาน ใช้ภาษาไทยภาคกลางเป็นคำร้อง เนื้อร้องในคำร้องบ่งชี้ว่าเป็นเรื่องของคนอีสาน (กมล เกตุสิริ, 2533) และเปลี่ยนเสียงโดยการตัดพยางค์ ส่วนใหญ่มาจากคำที่เสียงเปลี่ยนในลักษณะการตัดพยางค์ เช่น คำว่า เบอร์ มาจาก Number เมื่อนำคำมาใช้ในบทเพลงจะมีการปรับคำให้เหมาะสมกับเนื้อเพลง เพราะภาษาที่ใช้ในการร้องเพลงเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย สอดคล้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชนบทเพื่อความสะดวกในการสื่อสาร สร้างความรู้สึกร่วมได้ดี มีการใช้คำคล้องจอง คำสัมผัส ภาษาและถ้อยคำมีทั้งภาษากลาง ภาษาอีสาน ภาษาเหนือ ภาษาใต้ และภาษาต่างประเทศ (สุกรี เจริญสุข, 2532)

การที่เพลงลูกทุ่งอีสานมีการนำคำที่เป็นการทับศัพท์และการเปลี่ยนเสียงโดยการตัดพยางค์มาใช้นั้น เพื่อการสื่อสาร การสื่อความหมายไปสู่ผู้ฟังโดยตรง มีความชัดเจน และการประพันธ์เพลงลูกทุ่งอีสานที่มีนำภาษาอังกฤษที่เป็นคำทับศัพท์และการเปลี่ยนเสียงโดยการตัดพยางค์มาใช้ให้มีคำคล้องจอง คำสัมผัส เพื่อ

ความไพเราะ ทันสมัย ซึ่งถือว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของเพลงลูกทุ่งอีสาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การใช้คำยืมภาษาอังกฤษในเพลงลูกทุ่งอีสาน พบว่า ส่วนใหญ่มีการใช้คำยืมประเภทของคำนามมากที่สุด และลักษณะของการนำคำยืมภาษาอังกฤษมาใช้ในลักษณะของการทับศัพท์ ซึ่งลักษณะการนำไปใช้ของคำนามและการทับศัพท์นั้นเป็นการนำคำยืมมาใช้ในการติดต่อสื่อสารกันอย่างเข้าใจ โดยใช้ความหมายที่ตรงตัว และชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิวัฒนาการการใช้คำยืมภาษาอังกฤษจากบทเพลงประเภทอื่นๆ ที่มีความแตกต่างกันไป
2. ควรมีการศึกษา ลักษณะ คำยืม ภาษาอังกฤษการใช้ในระดับวลี และระดับประโยค
3. ควรมีการนำไปใช้ในการเรียนการสอน เรื่อง คำศัพท์ (Vocabulary) และประเภทของคำ (Parts of speech)

เอกสารอ้างอิง

- กมล เกตุสิริ. (2533). จากเพลง-ดนตรีพื้นบ้านถึง เพลง-ดนตรีลูกทุ่งในเส้นทางเพลงลูกทุ่งไทย. กรุงเทพฯ : ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- กีวีรัตน์ คุณาภักธ. (2532). เพลงลูกทุ่ง....เพลงราษฎร์ กลางห้องทุ่ง. วารสารพบโลก. 3, 26 ธันวาคม.

ทองสุก เกตุโรจน์. (2551). **ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บรรจบ พันธุเมธา. (2530). **ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มานิต มานิตเจริญ. (2543). **พจนานุกรมไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ : นามมีบุ๊คส์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). **พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 2 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ยูเนียนอุลตราไวโอเล็ต.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2553). **พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ธนาเพรส.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). **พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 3 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ยูเนียนอุลตราไวโอเล็ต.

วิจิตรา แสงพลสิทธิ์. (2524). **ความรู้เรื่องภาษาต่างประเทศในภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สมศักดิ์ ทองช่วย. (มปป). **เอกสารประกอบการจัดการเรียนสอน รายวิชา ท 40105 หลักภาษาไทยในชีวิตประจำวัน**. โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์.

สุกรี เจริญสุข. (2532). **เพลงและดนตรีตะวันตกในจะฟังดนตรีอย่างไรให้ไพเราะ**. กรุงเทพฯ : เว็อนแก้วการพิมพ์.